

100.

& scripsi hoc incerta & dedi eiis ut legeret. Max ut genua supplici affectu fixum fugit dolor ille. Sed quis dolor aut quom fugit expauit. fatigatur dñe misericordia. Nihil enim tale abineunt & ante exceptus fuerat & insinuatus sursum in profundum natus tuus. & gaudens infidei laudauit nominem tuum. Ita fides me securum esse non sinebat de peccatis meis que in propria usum tuum remissa non dum erant. Renuntiaui pacis uindemialis ut scolaisticus suis mediolanenses uenit ueroz alium prouidere. quod quod ambi ego seruire deleguisse. Et illi confessioni pro difficultate superandi ac dolore peccatoris non sufficeret. Et insinuauit plitteras antistiti tuo. uiro seo ambrusio. postinno errores meos. & presentis uotum meum. ut moneret quod in potissimum delibris tuis legendum esset quod percepisti tante grece parvior aptiorque fieret. At ille iussit esaiam propheta. credo quod per exercitum euangelii. uocationisque gentium sit pronuntiator aptior. Ueritatem primam huius actionem non intellegens. tamenque. Tale arbitrio distuli repetendum exhortationem indominico eloquio. Inde ubi tempus aduenit quod me nomine dare oportere. relecto rure mediolanum remeauimus. Placuit & alipio renasci inter mecum iam induito humilitates sacramentum tuum congrua. & fortissimo dominiori corporis usque ad talicem solum glaciale quod pede obierenter dui insolito ausu. Adiunxi m' etiam nobis puerum adeo datum. ex me nam carnaliter de peccato meo. tu bene fecera cum annorum erat ferme quindecim & ingenio preueniebat multos graues & doctos uiros. Munera tua